Moskwa-Petersburg, 26 maja -2 czerwca 2017 roku

Jubileuszowy Zjazd Słowiański - Referat Polskiego Komitetu Słowiańskiego

Rozwój ruchu słowiańskiego w Polsce

Bracia Słowianie!

Współczesny ruch słowiański w Polsce został zainicjowany przez naszą partię – Polską Wspólnotę Narodową. Jego celem było podtrzymywanie w zmienionej formule jedności Narodów i Państw Słowiańskich, uzyskanej w wyniku wspólnego zwycięstwa w 1945 roku nad nazistowskimi Niemcami i wspólnej przynależności do utworzonego po wojnie obozu socjalistycznego. Chodziło o podtrzymanie i umacnianie tej jedności w sytuacji rozwiązania obozu socjalistycznego, postępujących zmian ustrojowych oraz narzucania Polsce i innym Państwom Słowiańskim integracji z kapitalistyczno-globalistycznym Zachodem.

Pierwszą poświęconą temu celowi podróż odbyła nasza delegacja do Leningradu w październiku 1990 roku. W styczniu 1991 roku byliśmy w Leningradzie współinicjatorami powołania międzynarodowej organizacji słowiańskiej o nazwie Sobór Słowiański. Jego współprzewodniczącymi zostali wybrani Stanisław Karpow z Rosji i Bolesław Tejkowski z Polski. Dalsze zjazdy Soboru Słowiańskiego odbyły się w maju 1991 roku w Moskwie i w lipcu 1991 roku w Mińsku.

W latach 1992-1995 byliśmy współorganizatorami i uczestnikami narad i konferencji ruchu słowiańskiego w Moskwie, Kijowie, Mińsku, Warszawie i Krakowie. Zorganizowaliśmy tam we wrześniu 1992 roku Krakowską Konferencję Bezpieczeństwa i Rozwoju Słowiańszczyzny z udziałem przedstawicieli wszystkich Państw Słowiańskich. W delegacji rosyjskiej przybył na nią Gienadij Zjuganow.

W 1996 roku braliśmy udział w Moskwie w powołaniu międzynarodowej organizacji słowiańskiej

o nazwie Sobór Wszechsłowiański. Jego przewodniczącym został Mikołaj Kikieszew z Rosji, a przewodniczącą jego Polskiego Oddziału Regionalnego została Barbara Krygier.

W listopadzie 1997 roku uczestniczyliśmy w Pradze w pracach Komitetu Organizacyjnego VII Zjazdu Wszechsłowiańskiego, zaplanowanego w 150. rocznicę I Zjazdu Wszechsłowiańskiego w Pradze w 1848 roku.

W czerwcu 1998 roku w Pradze nasza polska delegacja licząca 35 osób uczestniczyła w VII Zjeździe Wszechsłowiańskim, który zgromadził przedstawicieli wszystkich Narodów i Państw Słowiańskich. Zjazd powołał Międzynarodowy Komitet Słowiański dla koordynowania i rozwijania międzynarodowego ruchu słowiańskiego.

Zgodnie z postanowieniem VII Zjazdu Wszechsłowiańskiego o powołaniu krajowych Komitetów Słowiańskich, powołaliśmy w lipcu 1998 roku Polski Komitet Słowiański z przewodniczącym Bolesławem Tejkowskim.

Polski Komitet Słowiański rozpoczął intensywną działalność propagującą i rozwijającą ruch słowiański w Polsce oraz pozyskującą jego nowych zwolenników i członków. Rozpoczął organizowanie własnych konferencji słowiańskich oraz uczestniczenie w konferencjach organizowanych przez inne Kraje Słowiańskie, szeroko popularyzując ich wyniki.

Polski Komitet Słowiański brał udział w Zjeździe Soboru Wszechsłowiańskiego w Moskwie w maju 1999 roku. Zorganizował wspólnie z Międzynarodowym Komitetem Słowiańskim i Czeskim Komitetem Słowiańskim we wrześniu 1999 roku w Warszawie międzynarodową konferencję słowiańską z udziałem przedstawicieli wszystkich Państw Słowiańskich na temat: „Słowiańszczyzna a zwycięstwo nad faszyzmem.”

Polski Komitet Słowiański uczestniczył w powołaniu w Moskwie w czerwcu 1999 roku Międzynarodowego Trybunału Społecznego Do Spraw Przestępstw NATO w Jugosławii. Brał udział w latach 1999-2000 w jego rozprawach sądowych w Moskwie, Jarosławiu w Rosji, Kijowie, Belgradzie, Berlinie i Sofii, zakończonych wydaniem wyroku orzekającego o popełnieniu przez NATO zbrodni.

Z początkiem czerwca 2000 roku w Berlinie Polski Komitet Słowiański brał udział w konferencji Międzynarodowego Europejskiego Społecznego Trybunału w Sprawie Wojny NATO Przeciw Jugosławii, a z końcem czerwca w Moskwie uczestniczył w Międzynarodowym Kongresie Słowiańsko-Euroazjatyckim. We wrześniu 2000 roku w Sofii uczestniczył w konferencji na temat: „Pokój na Bałkanach a Słowiańszczyzna". W listopadzie 2000 roku w Pradze wziął udział w konferencji międzynarodowej "NATO a militaryzacja w Republice Federalnej Niemiec".

W kwietniu 2001 roku licząca 25 osób delegacja Polskiego Komitetu Słowiańskiego uczestniczyła w VIII Zjeździe Wszechsłowiańskim w Moskwie. W maju 2002 roku Polski Komitet Słowiański brał udział w konferencji w Użgorodzie na Ukrainie na temat: "Ruś Zakarpacka w Świecie Słowiańskim". We wrześniu 2002 roku uczestniczył w Ostrawie w V Zjeździe Klubu Czeskiego Pogranicza. Na przełomie listopada i grudnia 2002 roku Polski Komitet Słowiański wspólnie z Międzynarodowym Komitetem Słowiańskim zorganizował w Warszawie międzynarodową konferencję Słowian Zachodnich: „Polska, Czechy, Słowacja, Serbowie Łużyccy – możliwości i perspektywy współpracy i rozwoju". W czerwcu 2004 roku w Mińsku uczestniczyliśmy w międzynarodowej konferencji naukowej „Świat Słowiański w warunkach globalizacji". W październiku 2004 roku w Pilźnie byliśmy gośćmi VI Zjazdu Klubu Czeskiego Pogranicza. W marcu 2005 roku w Moskwie wzięliśmy udział w IX Światowym Soborze Narodu Rosyjskiego.

W lipcu 2005 roku licząca 25 osób delegacja Polskiego Komitetu Słowiańskiego uczestniczyła w IX Zjeździe Wszechsłowiańskim w Mińsku. W październiku 2005 roku w Belgradzie byliśmy gośćmi konferencji Światowego Kongresu Słowian Południowych pod hasłem: „Słowiańszczyzna XXI wieku". We wrześniu 2006 roku w Brnie uczestniczyliśmy w VII Zjeździe Klubu Czeskiego Pogranicza. W grudniu 2006 roku w Kijowie braliśmy udział w Międzynarodowym Forum Antyfaszystowskim na temat „XXI wiek: nauki Norymbergii".

Narastająca w Polsce antyrosyjska propaganda prozachodniej władzy zobowiązała Polski Komitet Słowiański do zainicjowania powołania w grudniu 2008 roku Stowarzyszenia Przyjaźni Polsko-Rosyjskiej jako ważnego ogniwa ruchu słowiańskiego w naszym Kraju. Spotkało się to z żywym oddźwiękiem licznych środowisk polskich i napływem znacznej liczby członków do tej formy ruchu słowiańskiego.

Nasze przygotowania do uczczenia 600. rocznicy Bitwy pod Grunwaldem stały się okazją do propagowania idei słowiańskiej, do propagowania jedności Słowiańszczyzny. Głosiliśmy, że zjednoczona Słowiańszczyzna wywalczyła Zwycięstwo Grunwaldzkie, wywalczyła zwycięstwo w II wojnie światowej. Ta nasza konsekwentna akcja propagandowa przyczyniła się do wzrostu świadomości słowiańskiej u Polaków, do rozwoju ruchu słowiańskiego w Polsce, do wzrostu

jego zwolenników i członków. Przyczyniło się do tego również powołanie przez Polski Komitet Słowiański w styczniu 2010 roku Komitetu Budowy Pomnika Grunwaldzkiego w Warszawie. Inicjatywa ta spotkała się z dużym zainteresowaniem i poparciem polskich środowisk artystycznych i twórczych oraz z dezaprobatą władz w Polsce. Kulminacją naszej grunwaldzkiej akcji było zorganizowanie w lipcu 2010 roku podczas ogólnopolskich państwowych obchodów 600. rocznicy Bitwy pod Grunwaldem konferencji Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego. Jej tematem było znaczenie Zwycięstwa Grunwaldzkiego oraz zwycięstwa w II wojnie światowej dla współczesnej Słowiańszczyzny. Konferencja uchwaliła Orędzie Grunwaldzkie wołające o spełnienie testamentu naszych grunwaldzkich bohaterów – o zjednoczenie Słowiańszczyzny w obliczu współczesnych zagrożeń ze strony zachodniego globalizmu i liberalizmu. W dniu 15 lipca 2010 roku delegacja Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego w towarzystwie delegacji wielu organizacji i środowisk złożyła wieniec pod pomnikiem upamiętniającym Zwycięstwo Grunwaldzkie.

Ogólnopolskie państwowe obchody 600. rocznicy Bitwy pod Grunwaldem skupiły na polach grunwaldzkich ponad pół miliona Polaków i tysiące osób z Litwy, Białorusi, Rosji, Ukrainy, Czech, Słowacji. Świadczy to o dużym znaczeniu integracyjnym tej rocznicy, umacniającym słowiańską świadomość Polaków i potrzebę słowiańskiej jedności.

W listopadzie 2010 roku licząca 25 osób delegacja Polskiego Komitetu Słowiańskiego wzięła udział w X Zjeździe Wszechsłowiańskim w Kijowie. Był on poświęcony głównie pilnej potrzebie integracji Słowiańszczyzny w obliczu nowych zagrożeń ekspansjonistycznych Zachodu, widocznych w marszu NATO na Wschód ku granicom Rosji.

Na przełomie czerwca i lipca 2012 roku i 2015 roku przedstawiciele Polskiego Komitetu Słowiańskiego uczestniczyli w konferencjach Słowian Zachodnich w Pradze, poświęconych zadaniom zachodniego ruchu słowiańskiego w aktualnej sytuacji międzynarodowej.

W grudniu 2015 roku w Petersburgu zastępca przewodniczącego Polskiego Komitetu Słowiańskiego Barbara Krygier uczestniczyła w międzynarodowej Konferencji Jedności Kultur Słowiańskich w ramach Forum Kultury. Konferencję zaszczycił swoją obecnością Prezydent Federacji Rosyjskiej Władimir Putin.

W czerwcu 2016 roku w Sofii Barbara Krygier brała udział w konferencji poświęconej tożsamości kultur słowiańskich. We wrześniu 2016 roku w Senicy na Słowacji delegacja Polskiego Komitetu Słowiańskiego uczestniczyła w konferencji na temat ideologii słowiańskiej.

W kwietniu 2017 roku Barbara Krygier reprezentowała Polski Komitet Słowiański na konferencji „Słowiańska duchowość i narodowa tożsamość”.

W sytuacji nasilającej się akcji władz usuwania pomników żołnierzy radzieckich wyzwalających Polskę spod niemieckiej okupacji, Polski Komitet Słowiański przystąpił do aktywnej obrony tych czcigodnych obiektów. Zwracaliśmy się w tej sprawie do władz rządowych i samorządowych oraz prokuratur i sądów o powstrzymanie tej bezprawnej i haniebnej akcji. Na znak szacunku do Braci-Słowian wyzwalających Polskę, Polski Komitet Słowiański co roku bierze udział w składaniu wieńców w warszawskim Mauzoleum Żołnierzy Radzieckich z okazji rocznicy wyzwolenia Warszawy, z okazji rosyjskiego święta – Dzień Obrońcy Ojczyzny, z okazji rocznicy zwycięstwa w II wojnie światowej.

Pomimo antysłowiańskiej kampanii władz i mediów, idea słowiańska w Polsce staje się coraz bardziej popularna. Rośnie świadomość tożsamości słowiańskiej, braterstwa z innymi Narodami Słowiańskimi i potrzeby integracji z całą Słowiańszczyzną. Duże zasługi mają w tym niektóre środowiska twórcze, naukowe i artystyczne organizujące konferencje na temat filozofii słowiańskiej oraz Festiwale Poezji Słowiańskiej odbywające się co roku w Warszawie. Kulturę słowiańską popularyzują niektóre samorządy. Samorząd Oleśnicy na Dolnym Śląsku z udziałem Polskiego Komitetu Słowiańskiego organizuje co roku Międzynarodowy Festiwal Zespołów Folklorystycznych z Krajów Słowiańskich.

W ramach rozwijania ruchu słowiańskiego w Polsce, Polski Komitet Słowiański ogłasza systematycznie oświadczenia oceniające sytuację krajową i międzynarodową oraz postulujące określone rozwiązania. Oświadczenia te są popularyzowane w formie ulotek oraz przekazu internetowego. Inne media – prasa, radio, telewizja – są dla nas niedostępne, albowiem władza i związane z nią instytucje są przeciwne ruchowi słowiańskiemu w Polsce. Wielki rozgłos i uznanie zdobyło nasze oświadczenie z grudnia 2016 roku: „Polacy pragną suwerennej Polski, bezpieczeństwa i dobrobytu”. Jego głównym przesłaniem jest nawoływanie wszystkich do przeciwstawienia się obecności wojsk NATO w Polsce, zagrażających naszemu Krajowi, Rosji i całej Słowiańszczyźnie.

xxx

Z perspektywy rozwoju ruchu słowiańskiego w Polsce oraz w aktualnej sytuacji naszego Kraju, Polski Komitet Słowiański dostrzega następujące Zadania Słowiańszczyzny we współczesnym Świecie.

Nie ulega wątpliwości, że wszelkie obecne poczynania Zachodu z USA i UE na czele, zmierzające do jednobiegunowego panowania nad Światem, są skierowane przede wszystkim przeciwko Rosji i całej Słowiańszczyźnie, przeciwko idei słowiańskiej głoszącej jedność Słowian. Ukraina została oderwana od Rosji i skierowana przeciw Rosji. Większość Państw Słowiańskich została opanowana i skolonizowana przez UE i NATO i przeciwstawiona Rosji. Antyrosyjskość najmocniej zaszczepiono Polsce, która najmocniej zabiegała o przyjęcie wojsk NATO. Bazy NATO zbliżyły się do granic Rosji. Wierność wobec idei słowiańskiej i lojalność wobec Rosji zachowały Białoruś i Serbia.

W tej sytuacji naczelnym zadaniem Słowiańszczyzny we współczesnym Świecie wielkich zagrożeń jest rozpowszechnianie idei słowiańskiej, zakładającej integrację i jedność Słowian, integrację i jedność Narodów i Państw Słowiańskich. W tej bowiem jedności Słowianie mogą zapewnić sobie bezpieczeństwo, dobrobyt i rozwój.

Zadaniem całej Słowiańszczyzny jest dążenie do ponownej jedności Rosji i Białorusi z Ukrainą. Zjednoczy to pokrewne sobie ruskie społeczeństwa oraz pozbawi Zachód możliwości wykorzystywania Ukrainy przeciwko Rosji.

Zadaniem Słowiańszczyzny jest dążenie do trwałego porozumienia Polaków z Rosjanami, Polski z Rosją. Sojusz Polski z Rosją jest najważniejszy w procesie jednoczenia Słowian, jest geopolityczną podstawą, kręgosłupem integracji Słowiańszczyzny. Sojusz polsko-rosyjski jest nie tylko najbardziej korzystny dla Polski i Rosji, ale jest korzystny dla całej Słowiańszczyzny.

Zadaniem Słowiańszczyzny jest dążenie do integracji, do wszechstronnego sojuszu wszystkich Narodów i Państw Słowiańskich. Tylko taka całościowa integracja przyniesie całej Słowiańszczyźnie ochronę przed zagrożeniem ze strony ekspansjonistycznego Zachodu, przyniesie przodujący cywilizacyjny rozwój. Integracja słowiańska jest również potrzebna innym Narodom zagrożonym ekspansją Zachodu, widzącym w zjednoczonej Słowiańszczyźnie realny ratunek.

Zadaniem Słowiańszczyzny jest tworzenie nowej cywilizacji słowiańskiej, cywilizacji duchowego i materialnego rozwoju wznoszącego ludzi i Narody na wyższy poziom umysłowy, moralny i twórczy, cywilizacji pokoju, twórczości, sprawiedliwości i współpracy między Narodami, cywilizacji, która może być atrakcyjna dla pozasłowiańskich Narodów. Integracja Słowian i

rozwój cywilizacji słowiańskiej ułatwi tworzenie antyglobalistycznego, antyliberalnego, wielobiegunowego ładu światowego, opartego o zasady pokoju, sprawiedliwości i równomiernego rozwoju wszystkich Narodów i Państw.

Zadaniem Słowiańszczyzny jest zdecydowane przeciwstawienie się rozszerzaniu NATO na Wschód, instalowaniu w Krajach Słowiańskich tarcz antyrakietowych, wyrzutni rakiet i innych instalacji służących agresji, głównie wymierzonych przeciwko Rosji.

Zadaniem Słowiańszczyzny jest obrona pomników i cmentarzy żołnierzy radzieckich i innych żołnierzy słowiańskich, którzy uchronili Narody Słowiańskie i inne Narody Europy i Świata przed zagładą oraz przynieśli im wolność w 1945 roku. Zadaniem naszym jest ukazywanie decydującej roli Związku Radzieckiego, Narodu Rosyjskiego i wszystkich pozostałych Narodów Słowiańskich w rozgromieniu ludobójczych nazistowskich Niemiec w II wojnie światowej.

Zadaniem Słowiańszczyzny jest przywracanie i umacnianie słowiańskiej świadomości naszych Narodów, bez której niemożliwa jest realizacja innych słowiańskich zadań.

Historia wykazała, że zjednoczona Słowiańszczyzna jest niezwyciężona, jest wyjątkowo twórcza we wszystkich dziedzinach życia. Integrujmy Słowiańszczyznę ze wszystkich swych sił, ukazujmy wielkie osiągnięcia Narodów Słowiańskich, przyciągajmy do Słowiańszczyzny inne Narody europejskie i pozaeuropejskie. Słowiańszczyzna ma bowiem szanse pokojowego uchronienia Świata przed zachodnią ekspansją globalistyczną, niedopuszczenia do wojny planowanej przez ekstremistyczne gremia Zachodu.

W imię pokoju dla wszystkich Narodów – integrujmy Słowiańszczyznę i ukazujmy jej pokojowe intencje, jej uniwersalne wartości owocujące dbałością nie tylko o własne dobro, ale o dobro innych Narodów.
Taka jest istota Słowiańszczyzny i chwała za to wszystkim Słowianom!